

F. t. l. om røgfri miljøer

det konkrete retsgrundlag - kunne rejses ved de almindelige domstole eller i det fagretlige system.

For så vidt angår spørgsmålet om *bekyttelse af lønmodtagere*, der har gjort deres ret til at arbejde i et røgfrit miljø gældende over for arbejdsgiver, mod represalier fra arbejdsgivers side, henvises først og fremmest til, at der såvel i funktionærloven som i en række overenskomster og i retspraksis findes et forbud mod usaglig afskedigelse.

En afskedigelse af en lønmodtager, fordi denne i overensstemmelse med gældende regler insisterer på ikke frivilligt at blive udsat for rygning, vil som udgangspunkt anses for at være usaglig, og der vil kunne tilkendes den pågældende en godtgørelse.

Til § 26

Det forudsættes, at en overtrædelse af lovens bestemmelser i førstegangstilfælde som udgangspunkt straffes med en bøde på 2.000 kr.

Dette svarer til størrelsen af de bøder, som flere bevillingshavere har fået for overtrædelse af restaurationslovens forbud mod at servere alkohol for personer under 18 år på restauranter og andre serveringssteder.

I andegangstilfælde og i tredjegangstilfælde af overtrædelse af lovens bestemmelser forudsættes bøderne udmålt til henholdsvis 5.000 kr. og 10.000 kr.

De angivne straffeniveauer er vejledende og kan fraviges af domstolene i op- og nedafgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger formildende eller skærpende omstændigheder.

Det følger af bestemmelsens stk. 1, at den arbejdsgiver, der overtræder lovens krav om udarbejdelse af en skriftlig rygepolitik, jf. lovens § 5, straffes med bøde.

Efter bestemmelsen straffes endvidere den, der overtræder et påbud meddelt af vedkommende tilsynsmyndighed efter § 79 a, stk. 1, i lov om arbejdsmiljø, § 20 a, stk. 1, i lov om sikkerhed til søs, § 150 f, stk. 1, i lov om luftfart eller § 66 a, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven.

I stk. 2 bestemmes det, at den arbejdsgiver, restauratør, indehaver, bestyrer og forpagter, der tillader rygning i strid med lovens bestemmelser, kan straffes med bøde.

Stk. 3 indebærer, at også selskaber, offentlige myndigheder m.v. (juridiske personer) efter reglerne i straffelovens 5. kapitel kan pålægges bødestraf ved overtrædelse af lovens bestemmelser. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at det efter § 23 som hovedregel er arbejdsgiveren, der har pligt til at sørge for, at rygning sker i overensstemmelse med lovens regler. Bestemmelsen i § 23 gælder, uanset om ar-

bejdsgiveren er en fysisk eller juridisk person. Med bestemmelsen sikres det således, at også arbejdsgivere, der er juridiske personer, kan pålægges bødestraf ved en overtrædelse af lovens regler.

Til § 27

Det foreslås, at loven træder i kraft den 15. august 2007.

I stk. 2 foreslås det, at den gældende lovgivning om røgfri miljøer ophæves samtidig med ikrafttrædelsen af den nye lov.

Det drejer sig om lov nr. 436 af 14. juni 1995 om røgfri miljøer i offentlige lokaler, transportmidler og lignende med senere ændringer, dvs. lov nr. 1313 af 20. december 2000 (Forbud mod rygning for elever i folkeskolen og ungdomsskolen, ungdomskostskoler og for børn i dag- og klubtilbud, fritidsklubber, døgninstitutioner m.v. og indførelse af regler om rygning i dag- og klubtilbud, døgninstitutioner m.v. for unge samt indførelse af rygepolitik på selvejende uddannelsesinstitutioner), lov nr. 298 af 27. april 2005 (Obligatorisk skiltning om rygepolitik på offentligt tilgængelige serveringssteder) og § 3 i lov nr. 545 af 24. juni 2005 om ændring af forskellige love på sundhedsområdet og visse andre områder.

Til § 28

I bestemmelsen foreslås en ændring af lov nr. 213 af 31. marts 2004 om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 16 år.

Lovens § 7 lyder således:

»Forslag om revision af loven fremsættes for Folketinget senest ved begyndelsen af folketingsåret 2006-07.«

Det foreslås, at revisionsbestemmelsen ophæves.

Undersøgelser viser, at 16 års aldersgrænsen har haft en vis positiv effekt på de helt unges køb og forbrug af alkohol. En evaluering fra maj 2005 af Sundhedsstyrelsens oplysningskampagne om den pågældende lov viste bl.a., at befolkningen, herunder forældre til 11-15-årige og de 11-15-årige selv, har et meget højt kendskab til loven, ligesom loven – og oplysningskampagnen – (in)direkte har skærpet befolkningens fokus på voksnes ansvar for deres egne børn og unges rygevaner og alkoholforbrug.

Den egentlige effekt af loven – og oplysningskampagnen – skal imidlertid måles som ændringer i 11-15-åriges rygevaner og alkoholforbrug. I relation til rygevaner kan der ikke umiddelbart ses nogen effekt.

Derimod kan der iagttages en synlig effekt i relation til alkoholforbrug. For første gang i 7 år ses i 2004 en markant nedgang i andelen af 15-årige, der har købt